

Taylor GS Mini Bass versus Ortega D-Walker

Nooit meer klem in een NS-dubbeldekker

De D-Walker van het opkomende Ortega is al een tijdje leverbaar. Dit jaar verraste Taylor ons met een bas uit de GS Mini-serie. Zodoende stonden er ineens twee akoestische bassen op de redactie met de mensuur van een gitaar. Zijn dit wel echte bassen en zijn ze hun geld waard?

De meeste bassen hebben een mensuur van 34 inch. Short scales zijn met 30 inch zo'n 10 cm korter. De bassen in deze test zijn nog eens 10 cm korter. De D-Walker meet 24,6 inch en de Taylor zelfs slechts 23,5 inch. Mooi vergelijkingsmateriaal dus, hoewel we meteen moeten opmerken dat de Taylor met een

straatprijs van 800 euro een stuk duurder is dan de Ortega. Deze heeft een straatprijs van ongeveer 500 euro. Natuurlijk nemen we dit mee in onze afweging.

Met een van deze bassen op je rug heb je - in goed Nederlands - een mindfuck. Iedereen die weleens met een gigbag op zijn rug rondloopt, maakt het mee: borden boven gangpaden van supermarkten zijn niet veilig, je blijft klemzitten op de trap van een dubbeldekstrein, of je blijft achter het deurkozijn hangen als je de schuur in fietst. Met de Ortega en de Taylor realiseer je je opeens dat gitaristen een minder groot vervoersprobleem hebben. Eén nadeel: met een van deze twee bassen op je rug zouden mensen kunnen denken dat je bent overgestapt naar de slechte, zessnarige kant.

Softcase

Beide basjes worden geleverd in een gigbag. Die van de Taylor is eerder een stevige softcase dan een tas. Die van de Ortega is dunner, maar ook smaller. Terwijl de Ortega een langere mensuur heeft, is de body met cutaway een behoorlijk stuk kleiner dan die van de Taylor. Hij is doorzichtig rood en glanzend gelakt, en het geheel is keurig afgewerkt, met zelfs een gebonden hals. De bas is superlicht en

hangt en staat altijd lekker in balans. Dat geldt trouwens voor beide. De Ortega heeft 19 frets, de Taylor 20 hele dunne frets, en bij beide bassen bereikt de hals de body bij de veertiende fret. De Taylor is naturel en mat gelakt. Hierdoor, en door de mooie houtsoorten en bolle achterkant, heeft het instrument een serieuzere en luxere uitstraling. Bij de Ortega denk je eerder: is het een grote ukelele of een kleine bas?

Verschil

Niet ingeplugd is er een wereld van verschil. De Ortega is fijn voor op de bank, maar de kleine klankkast heeft een beperkte projectie en je hoort relatief veel snaar. De Taylor heeft een wat lagere snaarspanning, een duidelijk dunner bovenblad en meteen de sound van een akoestische bas: laag met een metalig bovenrandje. Dat heeft te maken met de grotere kast en de bronzen snaren met een nylonkern, die d'Addario speciaal ontwikkelde. Met andere snaren werkt de bas niet, volgens Taylor. Die van de Ortega zijn niet gespecificeerd, maar zijn volgens de site speciaal in Duitsland gemaakt. Een tussentijdse conclusie is dat de Ortega prima is voor alleen op de bank, terwijl je met de Taylor hoorbaar zou zijn bij ingetogen gitaren.

Zoals bij de meeste akoestische bassen is inpluggen snel nodig, dus laten we dat doen.

Ingeplugd

Beide bassen hebben twee bandknoppen, waarbij de achterste ook de jack-ingang is. De Ortega heeft een volumeknop in het

‘Beide bassen zijn superlicht en hangen altijd lekker in balans’